

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/21-01/153

URBROJ: 65-22-08

Zagreb, 15. travnja 2022.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o provedbi Uredbe (EU) 2019/881 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. (Zakon o provedbi kibernetičke sigurnosne certifikacije)*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 14. travnja 2022. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoga predstavnika, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila državnog tajnika Središnjeg državnog ureda za razvoj digitalnog društva Bernarda Gršića.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/21-01/55
URBROJ: 50301-21/21-22-14

Zagreb, 14. travnja 2022.

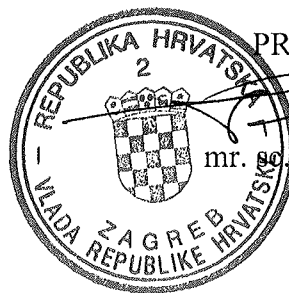
PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o provedbi Uredbe (EU) 2019/881 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. (Zakon o provedbi kibernetičke sigurnosne certifikacije)

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o provedbi Uredbe (EU) 2019/881 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. (Zakon o provedbi kibernetičke sigurnosne certifikacije).

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoga predstavnika, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila državnog tajnika Središnjeg državnog ureda za razvoj digitalnog društva Bernarda Gršića.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O PROVEDBI
UREDBE (EU) 2019/881 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
OD 17. TRAVNJA 2019.
(ZAKON O PROVEDBI KIBERNETIČKE SIGURNOSNE CERTIFIKACIJE)**

KONAČNI PRIJEDLOG
ZAKONA O PROVEDBI UREDBE (EU) 2019/881
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA OD 17. TRAVNJA 2019.
(ZAKON O PROVEDBI KIBERNETIČKE SIGURNOSNE CERTIFIKACIJE)

I. OPĆE ODREDBE

Predmet zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom utvrđuje nacionalno tijelo za kibernetičku sigurnosnu certifikaciju, zadaće i ovlasti tog tijela, upise u registre, pravnu zaštitu, nadzor i prekršajne sankcije.

Osiguranje provedbe

Članak 2.

Ovim se Zakonom osigurava provedba Uredbe (EU) 2019/881 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o ENISA-i (Agencija Europske unije za kibersigurnost) te o kibersigurnosnoj certifikaciji u području informacijske i komunikacijske tehnologije i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 526/2013 (Akt o kibersigurnosti) (Tekst značajan za EGP) (SL L 151/15, 7.6.2019.), (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2019/881).

Pojmovi

Članak 3.

(1) U smislu ovog Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. *IKT* – informacijsko-komunikacijska tehnologija (u daljnjem tekstu: IKT) – djelatnost i oprema koja čini tehničku osnovu za sustavno prikupljanje, pohranjivanje, obradu, širenje i razmjenu podataka i informacija različita oblika te putem informatizacije, telekomunikacije i Interneta omogućava pristup, povezivanje i upravljanje stvarima
2. *kibernetička sigurnost* – sve aktivnosti koje su nužne za zaštitu od kibernetičkih prijetnji mrežnih i informacijskih sustava, korisnika tih sustava i drugih osoba na koje one utječu, a istovjetan je pojmu iz članka 2. točke 1. Uredbe (EU) 2019/881
3. *europska shema kibernetičke sigurnosne certifikacije* – sveobuhvatni skup pravila, tehničkih zahtjeva, normi i postupaka, koji su utvrđeni na razini Europske unije i koji se primjenjuju na certifikaciju ili ocjenjivanje sukladnosti određenih IKT proizvoda, usluga i procesa
4. *europski kibernetički sigurnosni certifikat* – dokument koji je izdalo nadležno tijelo i kojim se potvrđuje da je određenom IKT proizvodu, usluzi ili procesu provjerena sukladnost sa specifičnim sigurnosnim zahtjevima utvrđenima u europskoj shemi kibernetičke sigurnosne certifikacije

5. *akreditacija* – odobrenje za izdavanje certifikata koje izdaje nacionalno akreditacijsko tijelo tijelu za ocjenjivanje sukladnosti kako bi ono moglo legitimno nuditi usluge certificiranja na jedinstvenom tržištu Europske unije. Postupak akreditiranja je definiran u članku 2., točki 10. Uredbe (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanja zahtjeva za akreditaciju i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (Tekst značajan za EGP) (SL L 218, 13.8.2008. i SL L 169, 25.06.2019), a provodi ga nacionalno akreditacijsko tijelo koje i dodjeljuje akreditaciju
6. *autorizacija* – odobrenje za izdavanje certifikata akreditiranim tijelima za ocjenu sukladnosti ako postoji poseban ili dodatan zahtjev u europskoj shemi kibernetičke sigurnosne certifikacije za koju su ta tijela prethodno akreditirana. Postupak autoriziranja provodi nacionalno tijelo za kibernetičku sigurnosnu certifikaciju sukladno članku 60. stavku 3. Uredbe (EU) 2019/881
7. *kvalificirani revizor* – pravna ili fizička osoba koja raspolaže međunarodnim certifikatom za obavljanje revizije informacijskih sustava koji su izdani sukladno standardu ISO/IEC 27001, PCI DDS i sličnom ili stručnim certifikatom za obavljanje revizije informacijskih sustava ISACA, CISA, ICS2, CISSP i sličnima.

(2) Ostali pojmovi koji se koriste u ovom Zakonu imaju jednako značenje kao pojmovi koji se koriste u Uredbi (EU) 2019/881.

(3) Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

II. PROVEDBA

Opća odredba

Članak 4.

(1) U svrhu postizanja visoke zajedničke razine kibernetičke sigurnosti na području Europske unije za određene IKT proizvode, usluge i procese provodi se europska kibernetička sigurnosna certifikacija sukladno Uredbi (EU) 2019/881.

(2) Jamstvene razine europskih shema kibernetičke sigurnosne certifikacije sa sigurnosnim zahtjevima određene su Uredbom (EU) 2019/881.

(3) Kibernetička sigurnosna certifikacija je dobrovoljna osim ako nije drukčije određeno zakonom ili pravno obvezujućim aktom Europske unije.

(4) Na temelju pojedinih europskih shema kibernetičke sigurnosne certifikacije provodi se kibernetička sigurnosna certifikacija koja predstavlja postupak izdavanja europskih kibernetičkih sigurnosnih certifikata odnosno izjava o sukladnosti za IKT proizvode, usluge i procese na zahtjev njihovih proizvođača ili pružatelja.

(5) Kibernetičkom sigurnosnom certifikacijom potvrđuje se da su IKT proizvodi, usluge i procesi evaluirani u skladu s europskim shemama kibernetičke sigurnosne certifikacije te da ispunjavaju utvrđene sigurnosne zahtjeve za potrebe zaštite dostupnosti, izvornosti, cjelovitosti i povjerljivosti pohranjenih, poslanih ili obrađenih podataka, funkcija ili usluga koje se nude s pomoću tih proizvoda, usluga i procesa ili kojima se s pomoću njih može pristupiti tijekom njihova životnog ciklusa.

(6) Obveze podnositelja zahtjeva za izdavanjem europskih kibernetičkih sigurnosnih certifikata odnosno izdavatelja izjava o sukladnosti po obavljenom samoocjenjivanju, kao i rokovi važenja certifikata i izjava o sukladnosti određeni su Uredbom (EU) 2019/881.

Nadležna tijela

Članak 5.

(1) Nacionalno tijelo za kibernetičku sigurnosnu certifikaciju u Republici Hrvatskoj je Zavod za sigurnost informacijskih sustava (u daljnjem tekstu: Zavod).

(2) Nacionalno akreditacijsko tijelo u Republici Hrvatskoj je Hrvatska akreditacijska agencija.

(3) Tijela za ocjenjivanje sukladnosti u Republici Hrvatskoj su pravne osobe ili fizičke osobe koje su akreditirane kod Hrvatske akreditacijske agencije i koje su, ako je to propisano odredbama ovog Zakona, dodatno autorizirane od strane Zavoda.

Poslovi i ovlasti Zavoda

Članak 6.

(1) Osim ovlasti utvrđenih Uredbom (EU) 2019/881, Zavod obavlja sljedeće poslove:

- utvrđuje potrebu i donosi nacionalne sheme kibernetičke sigurnosne certifikacije
- nadzire provedbu ovog Zakona i Uredbe (EU) 2019/881 na području Republike Hrvatske.

(2) Na nacionalne sheme kibernetičke sigurnosne certifikacije, njima određenu kibernetičku sigurnosnu certifikaciju, kao i tijela za ocjenu sukladnosti te izdane kibernetičke sigurnosne certifikate ili izjave o sukladnosti prema nacionalnim shemama kibernetičke sigurnosne certifikacije na odgovarajući način primjenjuju se odredbe ovog Zakona i Uredbe (EU) 2019/881.

Dodjela akreditacije

Članak 7.

(1) Hrvatska akreditacijska agencija dodjeljuje akreditaciju tijelima za ocjenjivanje sukladnosti na vrijeme od pet godina ako ispunjavaju zahtjeve iz Priloga Uredbe (EU) 2019/881.

(2) Hrvatska akreditacijska agencija akreditaciju može ukinuti, ograničiti ili privremeno suspendirati ako uvjeti za akreditaciju nisu više ispunjeni.

Izveščivanje i prijava u europski registar

Članak 8.

(1) Hrvatska akreditacijska agencija će izvijestiti Zavod o započinjanju svakog akreditacijskog postupka, pridržavajući se pritom odgovarajućih propisa o tajnosti.

(2) Hrvatska akreditacijska agencija će obavijestiti Zavod o svakoj izdanoj akreditaciji provedenoj u svrhu kibernetičke sigurnosne certifikacije.

(3) Zavod će obavijestiti Europsku komisiju o svakoj izdanoj akreditaciji provedenoj u svrhu kibernetičke sigurnosne certifikacije i autorizaciji za obavljanje poslova europskog kibernetičkog sigurnosnog certificiranja, u skladu s odredbama članka 61. Uredbe (EU) 2019/881.

Posebni i dodatni uvjeti ili zahtjevi

Članak 9.

(1) Ako europska shema kibernetičke sigurnosne certifikacije sadrži posebne ili dodatne zahtjeve sukladno članku 54. stavku 1. točki (f) Uredbe (EU) 2019/881 Zavod će provesti postupak utvrđivanja ispunjavanja tih posebnih ili dodatnih zahtjeva i izdati autorizaciju tijelu za ocjenjivanje sukladnosti u slučaju zadovoljenja uvjeta.

(2) Pri izdavanju akreditacije u uvjetima iz stavka 1. ovog članka Hrvatska akreditacijska agencija mora jasno navesti obvezu ishoda dodatne autorizacije, a tako akreditirano tijelo za ocjenu sukladnosti ne smije nuditi uslugu certifikacije bez dobivene autorizacije.

(3) U slučaju kada se zahtijeva izdavanje kibernetičkog sigurnosnog certifikata visoke jamstvene razine u skladu s europskom shemom kibernetičke sigurnosne certifikacije, certifikat će izdati Zavod ili tijelo za ocjenu sukladnosti sukladno odredbama članka 56. stavka 6. Uredbe (EU) 2019/881.

(4) U slučaju primjene odredbe članka 56. stavka 5. točke (a) Uredbe (EU) 2019/881 Zavod može tijelu za ocjenu sukladnosti ugovorom povjeriti obavljanje pojedinog postupka ili dijela postupka kibernetičke sigurnosne certifikacije, osim izdavanja samog certifikata.

Nacionalni registri

Članak 10.

(1) Zavod vodi registar tijela za ocjenjivanje sukladnosti akreditiranih i autoriziranih u Republici Hrvatskoj.

(2) Zavod vodi registar europskih kibernetičkih sigurnosnih certifikata izdanih u Republici Hrvatskoj te su mu tijela iz stavka 1. ovog članka obvezna dostaviti ovjerenu digitalnu kopiju svakog izdanog certifikata.

(3) Zavod vodi registar izjava o sukladnosti izdanih u Republici Hrvatskoj te su sve pravne i fizičke osobe po provedenom samoocjenjivanju obvezne dostaviti ovjerenu digitalnu kopiju svake izdane izjave o sukladnosti.

Pravo na podnošenje pritužbi

Članak 11.

(1) Sve fizičke i pravne osobe imaju pravo podnijeti pritužbu izdavatelju europskog kibernetičkog sigurnosnog certifikata ili izdavatelju izjave o sukladnosti, koji ih moraju informirati o statusu zaprimljene pritužbe i mogućnosti vođenja postupka pred nadležnim sudom ako priroda predmeta pritužbe to zahtijeva.

(2) Tijela iz stavka 1. ovog članka obvezna su donijeti opći akt kojim uređuju postupak po pritužbi.

(3) Za vrijeme trajanja suspenzije ili ograničenja europskog kibernetičkog sigurnosnog certifikata ili izjave o sukladnosti IKT proizvoda, usluga ili procesa nije dopušteno njihovo stavljanje na tržište prije okončanja postupaka iz ovog članka.

(4) U slučaju nepostupanja po pritužbi iz stavka 1. ovog članka, sve fizičke i pravne osobe imaju pravo podnijeti prigovor Zavodu.

Prigovor

Članak 12.

(1) Sve fizičke i pravne osobe mogu podnijeti prigovor Zavodu na europski kibernetički sigurnosni certifikat izdan od strane Zavoda ili akreditiranog tijela za ocjenjivanje sukladnosti ako je certifikat izdan sukladno članku 56. stavku 6. Uredbe (EU) 2019/881 te na izjavu o sukladnosti izdanu od proizvođača ili pružatelja IKT proizvoda, usluga ili procesa sukladno članku 53. Uredbe (EU) 2019/881.

(2) Zavod o prigovoru odlučuje rješenjem, protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.

(3) Za vrijeme trajanja suspenzije ili ograničenja europskog kibernetičkog sigurnosnog certifikata ili izjave o sukladnosti IKT proizvoda, usluga ili procesa nije dopušteno njihovo stavljanje na tržište prije okončanja postupaka iz ovog članka.

Tehnička revizija

Članak 13.

(1) Zavod provodi tehničku reviziju nad izdavateljima europskog kibernetičkog sigurnosnog certifikata i izdavateljima izjave o sukladnosti radi usklađenosti s odredbama ovog Zakona i Uredbe (EU) 2019/881.

(2) Tijekom postupka tehničke revizije ovlaštene osobe Zavoda mogu pristupiti prostorima, opremi, sustavima i dokumentaciji tijela iz stavka 1. ovog članka radi provjere usklađenosti postupanja s odredbama ovog Zakona i Uredbe (EU) 2019/881.

(3) Izdavatelji europskog kibernetičkog sigurnosnog certifikata i izdavatelji izjave o sukladnosti obvezni su Zavodu omogućiti nesmetan pristup prostorima, opremi, sustavima i dokumentaciji nužnima za provođenje revizije.

(4) Zavod može koristiti i rezultate revizije obavljene od strane kvalificiranih revizora.

(5) Zavod će po provedenoj tehničkoj reviziji izraditi izvješće o reviziji koje sadrži:

- ocjenu sukladnosti s odredbama propisa,
- korektivne mjere s rokom izvršenja i
- druge upute.

(6) Izvješće iz stavka 5. ovog članka dostavit će se i izdavateljima nad kojima je provedena revizija.

(7) U slučajevima potrebe osiguranja provedbe korektivnih mjera, Zavod će donijeti rješenje, protiv kojeg nije dopuštena žalba, već se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.

(8) U slučaju utvrđenog prekršaja Zavod podnosi prijavu Državnom odvjetniku koji podnosi optužni prijedlog.

III. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 14.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja

- nudi certificiranje IKT proizvoda, usluga i procesa za europsku shemu kibernetičke sigurnosne certifikacije za koju nema validnu akreditaciju sukladno članku 7. stavku 1. ovog Zakona ili validnu autorizaciju sukladno članku 60. Uredbe (EU) 2019/881 odnosno članku 9. stavku 1. ovog Zakona
- nudi na tržištu IKT proizvode, usluge i procese za koje joj je europski kibernetički sigurnosni certifikat ili izjava o sukladnosti suspendirana ili ograničena prema članku 11. stavku 3. ili članku 12. stavku 3. ovog Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovog članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovog članka fizička osoba obrtnik ili osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

Članak 15.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 250.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja

- ometa provođenje tehničke revizije od strane Zavoda protivno odredbi članka 13. stavka 3. ovog Zakona
- ne postupi po izdanom rješenju iz članka 13. stavka 7. ovog Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovog članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovog članka fizička osoba obrtnik ili osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

Članak 16.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj izdavatelj europskog kibernetičkog sigurnosnog certifikata ili izjave o sukladnosti koji

- ne dostavi ovjerenu digitalnu kopiju svakog izdanog kibernetičkog sigurnosnog certifikata ili ovjerenu digitalnu kopiju svake izdane izjave o sukladnosti u skladu s odredbom članka 10. stavka 2. ili članka 10. stavka 3. ovog Zakona
- ne donesu opći akt kojim uređuju postupak po pritužbi u skladu s odredbom članka 11. stavka 2. ovog Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovog članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovog članka fizička osoba obrtnik ili osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

Članak 17.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 13.270,00 do 66.360,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja

- nudi certificiranje IKT proizvoda, usluga i procesa za europsku shemu kibernetičke sigurnosne certifikacije za koju nema validnu akreditaciju sukladno članku 7. stavku 1. ovog Zakona ili validnu autorizaciju sukladno članku 60. Uredbe (EU) 2019/881 odnosno članku 9. stavku 1. ovog Zakona
- nudi na tržištu IKT proizvode, usluge i procese za koje joj je europski kibernetički sigurnosni certifikat ili izjava o sukladnosti suspendirana ili ograničena prema članku 11. stavku 3. ili članku 12. stavku 3. ovog Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.320,00 do 3.310,00 eura kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovog članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 1.320,00 do 13.270,00 eura kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovog članka fizička osoba obrtnik ili osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

Članak 18.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 6.630,00 do 33.180,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja

- ometa provođenje tehničke revizije od strane Zavoda protivno odredbi članka 13. stavka 3. ovog Zakona
- ne postupi po izdanom rješenju iz članka 13. stavka 6. ovog Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 3.310,00 eura kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovog članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 6.630,00 eura kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovog članka fizička osoba obrtnik ili osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

Članak 19.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1.320,00 do 13.270,00 eura kaznit će se za prekršaj izdavatelj europskog kibernetičkog sigurnosnog certifikata ili izjave o sukladnosti koji

- ne dostavi ovjerenu digitalnu kopiju svakog izdanog kibernetičkog sigurnosnog certifikata ili ovjerenu digitalnu kopiju svake izdane izjave o sukladnosti u skladu s odredbom članka 10. stavka 2. ili članka 10. stavka 3. ovog Zakona
- ne donesu opći akt kojim uređuju postupak po pritužbi u skladu s odredbom članka 11. stavka 2. ovog Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 260,00 do 1.320,00 eura kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovog članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 3.310,00 eura kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovog članka fizička osoba obrtnik ili osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

IV. PRIJELAZNA I ZAVRŠNA ODREDBA

Članak 20.

(1) Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ravnatelja Zavoda, uz prethodnu suglasnost Savjeta za koordinaciju sigurnosno-obavještajnih agencija, uskladit će Uredbu o unutarnjem ustrojstvu Zavoda s odredbama ovog Zakona, u roku od 90 dana od njegovog stupanja na snagu.

(2) Ravnatelj Zavoda uskladit će Pravilnik o unutarnjem redu Zavoda s Uredbom iz stavka 1. ovog članka uz prethodnu suglasnost Vlade Republike Hrvatske u roku od 60 dana od stupanja na snagu Uredbe.

(3) Odredbe članka 14., 15. i 16. ovoga Zakona prestaju važiti na dan uvođenja eura.

Članak 21.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim članaka 17., 18. i 19. ovoga Zakona koje stupaju na snagu na dan uvođenja eura.

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Razlog zbog kojeg se ovaj Zakon donosi je ostvarivanje ciljeva sustava kibernetičke sigurnosne certifikacije u jačanju Jedinog digitalnog tržišta EU, kako bi ono postalo značajniji čimbenik na globalnoj sceni i postalo otpornije na disruptivna djelovanja konkurentskih globalnih gospodarstava. Time se olakšava postizanje i jednog od strateških ciljeva Unije – digitalne suverenosti, odnosno mogućnosti slobodnog i samostalnog odlučivanja o svim stvarima u svezi s kibernetičkim prostorom. Posljedično navedenom, države članice EU su preuzele obvezu harmoniziranja svojih propisa i djelovanja na ovom području, te izgradnje ili prilagodbe nacionalnih sustava kibernetičke sigurnosne certifikacije zajedničkom. Očekuje se da sve „nacionalne komponente“ u dogledno vrijeme postanu „komponente na nacionalnoj razini“ dobro uvezanog i otpornog europskog sustava kibernetičke sigurnosne certifikacije. Da bi to zaista skladno funkcioniralo, bilo je potrebno odrediti načela i pravila izgradnje takvih sustava, što se Uredbom (EU) 2019/881 nastojalo i napraviti, a od država članica se očekuje provedba. Definirane su uloge raznih tijela, njihovi pravni statusi i načini asociranja, kako bi se postigla ujednačenost komponenata na razini Unije i na kraju izbjeglo štetno fragmentiranje praksi i procedura.

Europske unija poduzela je niz mjera kako bi uredila odnose u kibernetičkom prostoru, povećavajući pri tome otpornost i pojačavajući svoju kibernetičku sigurnosnu pripravnost. Od prve strategije EU-a za kibernetičku sigurnost, koja je donesena 2013., u kojoj su utvrđeni strateški ciljevi i konkretne mjere za postizanje otpornosti, smanjenje kibernetičkog kriminaliteta, razvoj politike kibernetičke obrane i sposobnosti za kibernetičku obranu, razvoj industrijskih i tehnoloških resursa i uspostavu usklađene međunarodne politike kibernetičkog prostora za EU, do prijedloga najnovije iz 2020., u kojoj su dodatno naglašena tri područja – (1) otpornost, tehnološka suverenost i vodstvo, (2) izgradnja operativnih kapaciteta u svrhu sprječavanja, odvratanja i uzvratanja, (3) razvijanje globalnog i otvorenog kibernetičkog prostora, stalno se naglašava potreba za reguliranjem digitalne transformacije društva na način da čovjek uvijek ostane u središtu zbivanja odnosno subjekt i u kibernetičkom prostoru, pri čemu je razvidan značaj sigurnosnih parametara za izgradnju povjerenja prema tim procesima.

Sa ciljem povećanja povjerenja i sigurnosti na Jedinom digitalnom tržištu Unije (JDT) te s obzirom na brzo širenje povezanih uređaja (internet stvari), bilo je potrebno uspostaviti okvir za sigurnosno certificiranje proizvoda, usluga i procesa informacijsko-komunikacijske tehnologije (IKT) odnosno svih objekata kibernetičkog prostora. Kibernetičko sigurnosno certificiranje postaje posebno važno s obzirom na sve veću uporabu kibernetičkih tehnologija za namjene koje zahtijevaju visok stupanj pouzdanosti i sigurnosti te je u sve većem broju sektora primjetno povećanje ovisnosti o IKT proizvodima, uslugama i procesima, osobito u prometu (automatizirano upravljanje), u sustavima održavanja života i zdravlja (e-zdravstvo), u industriji (kontrolni sustavi za industrijsku automatizaciju – IACS) te u ostvarivanju ljudskih interesa i prava (e-građani).

Direktiva o sigurnosti mrežnih i informacijskih sustava¹ (EU NIS Direktiva), transponirana Zakonom o kibernetičkoj sigurnosti operatora ključnih usluga i davatelja digitalnih usluga („Narodne novine“, broj 64/18.) je regulirala razvrstavanje usluga odnosno objekata kibernetičkog prostora po njihovom značaju (ključne i digitalne usluge) te uspostavila sustav otpornosti (štićenje, izvješćivanje i interveniranje), specifično za najvažnije sektore. Slijednim

¹ Direktiva (EU) 2016/1148 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 2016. o mjerama za visoku zajedničku razinu sigurnosti mrežnih i informacijskih sustava širom Unije

propisom koji se na EU NIS Direktivu i naslanja, Uredbom o Agenciji Europske unije za kibernetičku sigurnost (ENISA) i o kibernetičkoj sigurnosnoj certifikaciji u području komunikacijske i informacijske tehnologije („Akt o kibernetičkoj sigurnosti“) 2019/881 od 17. travnja 2019. (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2019/881) dovršena je druga faza uređivanja kibernetičkog prostora iz aspekta objekata tog prostora. Uredbom je ENISA dobila aktivniju i važniju ulogu u postizanju kibernetičke otpornosti Unije te je postala stožerno tijelo u mreži agencija država članica koje se bave kibernetičkom sigurnošću na sličan način. Glavni regulator na razini Europske unije je Europska komisija koja, uz operativnu pomoć ENISA-e i savjetodavnu Europske skupine za kibernetičku sigurnosnu certifikaciju (ECCG – *European Cybersecurity Certification Group*), osigurava provođenje odredbi oba ova zakona, a sukladno proklamiranim strategijama i planskim dokumentima.

Važećim propisima u Republici Hrvatskoj nisu predviđene obveze koje bi bile kompatibilne sa zahtjevima iz Uredbe (EU) 2019/881, pa je izrađen ovaj Konačan prijedlog zakona, kojim se namjerava na jedinstveni način propisati potrebno radi osiguranja provedbe Uredbe (EU) 2019/881.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Ovim Zakonom osigurava se provedba Uredbe (EU) 2019/881, osiguravaju se potrebne pretpostavke za trajno unaprjeđenje stanja europske kibernetičke sigurnosne certifikacije u sve širem opsegu društvenih i gospodarskih sektora njome obuhvaćenih uslijed digitalne transformacije i razvoja interneta stvari, ali se istodobno potiče i razvoj Republike Hrvatske u području digitalnog gospodarstva usklađenim pristupom između niza dionika iz javnog i privatnog sektora, imajući u vidu da u Republici Hrvatskoj izdani europski certifikat vrijedi na cijelom području jedinstvenog digitalnog tržišta Unije. Time se otvaraju mogućnosti za učinkovitiji zajednički pristup i združenom djelovanju državnog, akademskog i gospodarskog sektora, prvenstveno u razvoju novih hrvatskih proizvoda, procesa i usluga informacijsko-komunikacijske tehnologije, sukladnih s jedinstvenim zahtjevima za cijelo područje Europske unije.

S obzirom da je Uredbom (EU) 2019/881 zadan glavni okvir jedinstvenog sustava kibernetičkog sigurnosnog certificiranja u Europskoj uniji odnosno način uspostave i provedbe sustava, ovim Zakonom se određuju nadležna tijela na nacionalnoj razini, pravna zaštita i sankcijski režim, koji su specifični za svaku državu članicu.

Uz samu Uredbu (EU) 2019/881 ovaj Zakon jasno upućuje sve subjekte u Republici Hrvatskoj što im je činiti i kako postupati kada žele ili moraju pribjeći postupku certificiranja za svoje IKT proizvode, usluge ili procese ako ih namjeravaju staviti na jedinstveno tržište Europske unije.

Prvi korak na nacionalnoj, hrvatskoj, razini jest uspostava okvira odnosno strukture koja se može uvezati s onom zajedničkom od Unije te koja može ostvarivati programe na predviđeni način, prvenstveno sa ciljem izgradnje domaćeg tržišta, skladno povezanog s ostalima u jedinstvenom digitalnom tržištu i provoditi njegovu regulaciju u skladu s načelima Unije, a prilagođenu domaćim okolnostima i zakonskoj praksi. Općenito, poslovi kontrole kvalitete odnosno provjere dostizanja nekog standarda koji rezultiraju nekom svjedodžbom, atestom ili certifikatom čine oko 10% digitalnog tržišta s tendencijom rasta proporcionalnom naglašenju brizi za sigurnost i kompleksnošću novih tehnologija. Objektivno, za hrvatsko digitalno gospodarstvo ova je diversifikacija dobrodošla te se očekuje rast u ovoj niši uz minimalne intervencije i poticaje, jer će omogućiti domaćim digitalnim poduzetnicima dostizanje poslovne i stručne razine jednake najboljima u Uniji za vrlo kratko vrijeme. Razmatrajući prevladavajuće

procjene koje govore da u digitalnom gospodarstvu „nove članice“ EU odnosno one iz područja srednje i istočne Europe, zaostaju 3-4 godine i da se taj procjep ne smanjuje, uspostava sustava kibernetičke sigurnosne certifikacije obećava brisanje takvog jaza barem u toj niši.

Kibernetičkom sigurnosnom certifikacijom potvrđuje se da su IKT proizvodi, usluge ili procesi evaluirani u skladu s europskim shemama kibernetičke sigurnosne certifikacije, da ispunjavaju utvrđene sigurnosne zahtjeve za potrebe zaštite dostupnosti, izvornosti, cjelovitosti i povjerljivosti pohranjenih, poslanih ili obrađenih podataka, funkcija ili usluga koje se nude pomoću tih proizvoda, usluga ili procesa te čije se zadovoljavanje svih tih zahtjeva može pratiti tijekom njihova životnog ciklusa. Na temelju pojedinih europskih shema kibernetičke sigurnosne certifikacije provodi se kibernetičko sigurnosno certificiranje koje predstavlja postupak izdavanja europskih kibernetičkih sigurnosnih certifikata odnosno izjava o sukladnosti za proizvođače ili pružatelje IKT proizvoda, usluga ili procesa u svrhu postizanja visoke zajedničke razine kibernetičke sigurnosti diljem Europske unije.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim se člankom određuje sadržaj Zakona; provedba Uredbe o Agenciji Europske unije za kibernetičku sigurnost (ENISA) i o kibernetičkoj sigurnosnoj certifikaciji u području komunikacijske i informacijske tehnologije („Akt o kibernetičkoj sigurnosti“) 2019/881 od 17. travnja 2019.

Uz članak 2.

Ovim člankom se utvrđuje svrha ovoga Zakona, a ta je osiguranje provedbe Uredbe (EU) 2019/881 u Republici Hrvatskoj na jednak način kao u svim državama članicama EU.

Uz članak 3.

Ovim se člankom određuju značenja pojedinih pojmova korištenih u Zakonu. Posebna pozornost je posvećena usklađivanju pojmova s uvriježenim terminima hrvatskog pravnog nazivlja sadržanog u drugim važećim zakonskim propisima u Republici Hrvatskoj (lat. *terminus technicus*) jer je zbog odabira pojedinih naziva pri prijevodu Uredbe s engleskog izvornika bilo potrebno napraviti ispravke kako bi se osigurala harmonizacija te povezanost s hrvatskim pravnim okvirom, a posljedično i provedivost. Prilagodba je napravljena osobito prema stajalištu Nacionalnog vijeća za kibernetičku sigurnost da se u Republici Hrvatskoj koristi pridjev „kibernetički“, a ne „kiber“. Još 23. studenog 2001. godine u Budimpešti je donesena Konvencija o kibernetičkom kriminalu Vijeća Europe čiji popisnik je i Republika Hrvatska koja se tom zgodom opredijelila za pridjev „kibernetički“. Konvencija je ratificirana od strane Republike Hrvatske i objavljena u „Narodnim novinama – Međunarodni ugovori“, broj 9/02. To je dosljedno poštivao i Zakon o kibernetičkoj sigurnosti operatera ključnih usluga i davatelja digitalnih usluga donesen 2018. godine („Narodne novine“, broj 64/18.). Druga značajna situacija odnosi se na upotrebu pojma „program“ u prijevodu Uredbe dok je hrvatski uvriježeni *terminus technicus* – „shema“. Tim više što Uredba (EU) 2019/881 pojam „program“ (*programme*) koristi primjerice kod kontinuiranog programa rada Unije za europsku kibernetičku sigurnosnu certifikaciju, a kojeg sadržajno razlikuje od europskih „shema“ (*scheme*) kibernetičke sigurnosne certifikacije. Ovim se člankom određuje i jednaka primjena izraza koji imaju rodno značenje na muški i ženski rod.

Uz članak 4.

Članak ukratko naznačuje svrhu europske kibernetičke sigurnosne certifikacije u smislu Uredbe (EU) 2019/881. Govori i o jamstvenim razinama europskih shema kibernetičke sigurnosne certifikacije sa sigurnosnim zahtjevima, dobrovoljnosti kibernetičke sigurnosne certifikacije osim ako EU pravo izrijekom drukčije ne određuje, postupku izdavanja europskih kibernetičkih sigurnosnih certifikata odnosno izjava o sukladnosti za proizvođače ili pružatelje IKT proizvoda, usluga i procesa, njihovim obvezama, kao i rokovima važenja certifikata i izjava o sukladnosti.

Uz članak 5.

Članak određuje nadležna tijela u Republici Hrvatskoj. Kao nacionalno tijelo za kibernetičku sigurnosnu certifikaciju određuje se Zavod za sigurnost informacijskih sustava.

Zavod se određuje kao nacionalno tijelo za kibernetičku sigurnosnu certifikaciju sukladno ranijoj odluci Vlade Republike Hrvatske od 19. rujna 2019. kojom je Zavod bio određen za tijelo koje privremeno obavlja te poslove, što je bilo osobito važno za vrijeme predsjedanja Republike Hrvatske Europskom unijom 2020. godine, kako pojedino područje aktivnosti EU tijekom predsjedanja ne bi ostalo nepokriveno od strane Republike Hrvatske i njenog predstavnika u Europskoj skupini za kibernetičku sigurnosnu certifikaciju (ECCG – *European Cybersecurity Certification Group*).

Članak upućuje i da je nacionalno akreditacijsko tijelo u Republici Hrvatskoj za potrebe kibernetičkog sigurnosnog certificiranja kod kojeg je potrebno provesti postupak akreditacije tijela za ocjenjivanje sukladnosti Hrvatska akreditacijska agencija koje je kao takva određena primjenom Uredbe (EU) 765/2008 odnosno Zakonom o akreditaciji („Narodne novine“, br. 158/03., 75/09. i 56/13.) i Uredbom o osnivanju Hrvatske akreditacijske agencije („Narodne novine“, br. 158/04., 44/05. i 30/10.).

U slučaju kada tijela za ocjenu sukladnosti trebaju ispuniti posebne ili dodatne zahtjeve iz europskih shema kibernetičke sigurnosne certifikacije u smislu članka 54. stavka 1. točke (f) Uredbe (EU) 2019/881 autorizaciju će im prema članku 60. stavku 3. Uredbe (EU) 2019/881 izdati nacionalno tijelo za kibernetičku sigurnosnu certifikaciju, odnosno Zavod, ako ispunjavaju takve zahtjeve.

Uz članak 6.

Člankom je određeno da Zavod ima ovlasti koje utvrđuje Uredba (EU) 2019/881, a oni su sadržani primjerice u njenim člancima 56. stavcima 5. i 6., članku 57., člancima 58., 60. stavku 3., člancima 61. 62., 63., 64., kao i drugima u mjeri u kojoj su primjenljivi. Pored toga Zavod je ovlašten obavljati poslove utvrđivanja potrebe za donošenje, kao i samo donošenje nacionalne sheme kibernetičke sigurnosne certifikacije, donošenje uputa za potrebe provedbe Zakona i Uredbe (EU) 2019/881 te nadzora nad provedbom ovog Zakona. Određena je odgovarajuća primjena odredaba ovog Zakona i Uredbe (EU) 2019/881 na nacionalne sheme kibernetičke sigurnosne certifikacije, njima određenu kibernetičku sigurnosnu certifikaciju, kao i tijela za ocjenu sukladnosti te izdane kibernetičke sigurnosne certifikate ili izjave o sukladnosti prema nacionalnim shemama kibernetičke sigurnosne certifikacije.

Uz članak 7.

Članak upućuje da nacionalno akreditacijsko tijelo, Hrvatska akreditacijska agencija, dodjeljuje akreditacije tijelima za ocjenjivanje sukladnosti (pravnim ili fizičkim osobama – obrtnicima, fizičkim osobama koje obavljaju samostalnu djelatnost ili samim fizičkim osobama primjerice koji su inovatori) na vrijeme od pet godina, a da bi mogli obavljati poslove europske kibernetičke sigurnosne certifikacije. Akreditacija se dodjeljuje u slučaju ispunjavanja uvjeta iz Priloga Uredbe (EU) 2019/881. Hrvatska akreditacijska agencija dodijeljenu akreditaciju može ukinuti, ograničiti ili privremeno suspendirati ako uvjeti za akreditaciju nisu više ispunjeni.

Uz članak 8.

Članak obvezuje Hrvatsku akreditacijsku agenciju izvijestiti Zavod o svakom započetom postupku izdavanja akreditacije, a Zavod se određuje tijelom koje je dužno obavijestiti Europsku komisiju o svakoj izdanoj akreditaciji za pojedinu shemu europske kibernetičke certifikacije u svrhu objave u Službenom listu EU. Ako je zbog zahtjeva iz sheme bilo potrebno izdati i autorizaciju, Zavod će to također navesti u prijavi.

Uz članak 9.

Ovim člankom se pobliže određuju procedura i obveze obavljanja tražene provjere posebnih i dodatnih zahtjeva propisanih člankom 54. stavkom 1. točkom (f) Uredbe (EU) 2019/881.

Uz članak 10.

Ovim člankom se određuju koje registre vodi Zavod i obvezu dostavljanja ovjerenih digitalnih kopija certifikata izdanih od tijela za ocjenu sukladnosti i izjava o sukladnosti izdanih od proizvođača IKT proizvoda, usluga i procesa.

Uz članak 11.

Članak predviđa da sve fizičke i pravne osobe zbog povrede ovog Zakona i Uredbe (EU) 2019/881 mogu podnijeti pritužbu tijelu za ocjenjivanje sukladnosti na izdani certifikat odnosno izdavatelju izjave o sukladnosti na izdanu izjavu. Tijela za ocjenjivanje sukladnosti, nositelji europskih kibernetičkih sigurnosni certifikata i izdavatelji izjava o sukladnosti obvezni su donijeti opći akt kojim uređuju postupak po pritužbi. Ako se pak pritužba odnosi na ograničeni ili suspendirani certifikat ili izjavu o sukladnosti nekog IKT proizvoda, usluge ili procesa, brani se proizvođaču stavljanje tog proizvoda na tržište do razrješenja spora. Predviđeno je ulaganje prigovora Zavodu u slučaju da izdavatelji certifikata ili izjave o sukladnosti ne donesu odluku ili na drugi način obavijeste stranke o statusu pritužbe.

Uz članak 12.

U slučaju kad je Zavod izdavatelj certifikata ili je izdavatelj tijelo za ocjenu sukladnosti s kojim je Zavod sklopio poseban ugovor kako je predviđeno člankom 56. stavkom 6. Uredbe (EU) 2019/881, tada nezadovoljna stranka ulaže prigovor izravno Zavodu. Zavod će pritom donijeti rješenje protiv kojeg nije dopuštena žalba, već je moguće pokrenuti upravni spor. Upravni spor nezadovoljna stranka može pokrenuti i u slučaju kada Zavod ne donese rješenje (šutnja administracije). Kao i u slučaju pritužbe iz prethodnog članka, ako se prigovor odnosi na ograničenje ili suspenziju certifikata ili izjave o sukladnosti nekog IKT proizvoda, usluge ili procesa, brani se proizvođaču stavljanje tog proizvoda na tržište do razrješenja spora.

Uz članak 13.

Tehnička revizija je glavna spoznajna metoda predviđena ovim Zakonom, kojom Zavod dolazi do potrebnih informacija kako bi mogao obavljati svoje zadaće. Odredbom članka propisane su neposredne ovlasti Zavoda pri provođenju tehničke revizije, kao i obveze izdavatelja certifikata ili izjava o sukladnosti nad kojima se tehnička revizija provodi. Navedena je i mogućnost korištenja tuđih nalaza, u ovom slučaju kvalificiranih revizora. Propisana je i izrada izvješća, koje sadrži barem ocjenu sukladnosti s odredbama propisa i korektivne mjere s rokom izvršenja, ako ih bude, a koje se mora dostaviti revidiranoj stranci. Ako Zavod smatra nužnim osigurati provođenje mjera danim u izvješću, može donijeti i rješenje o obvezi provođenja predmetne mjere.

Uz članke 14.-16.

U ovim člancima propisane su prekršajne sankcije za nepoštivanje odredbi Uredbe (EU) 2019/881 i ovog Zakona, na način dostatan kako bi se odredbe Uredbe (EU) 2019/881 mogle provoditi u suglasju sa zakonodavnim sustavom Republike Hrvatske, a pritom zadržala

univerzalnost postupanja unutar jedinstvenog digitalnog tržišta EU. Predviđeno je obaviti usklađivanje sankcijskih odredbi na razini Europske unije pri sljedećoj reviziji Uredbe.

Uz članke 17.-19.

U ovim člancima prepisane su prekršajne sankcije iz članaka 14.-16., ali su novčani iznosi iskazani u eurima. Po stupanju na snagu propisa kojim euro postaje službena valuta Republike Hrvatske, ovi članci se primjenjuju umjesto članaka 14.-16. Zakona.

Uz članak 20.

Završnim odredbama određeni su rokovi donošenja provedbenih akata te stupanje na snagu i prestanak važenja članaka koji se odnose na prekršajne odredbe radi očekivanog uvođenja eura kao službene valute Republike Hrvatske. Uzimajući u obzir da je Zakonom o sigurnosno-obavještajnom sustavu Republike Hrvatske ("Narodne novine", br. 79/06. i 105/06.) osnovan Zavod za sigurnost informacijskih sustava te je tim Zakonom propisan i djelokrug poslova Zavoda, a da je djelatnost Hrvatske akreditacijske agencije, u skladu sa Zakonom o akreditaciji ("Narodne novine", br. 158/03., 75/09. i 56/13.), propisana Uredbom o osnivanju Hrvatske akreditacijske agencije ("Narodne novine", br. 158/04., 44/05. i 30/10.), napominje se kako je nakon stupanja na snagu ovoga Konačnog prijedloga zakona, u rokovima koji su mogući, potrebno uskladiti i navedene zakone odnosno podzakonski osnivački akt u mjeri i ako je nužno.

Uz članak 21.

Ovim se člankom određuje stupanje na snagu Zakona.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Tijela javnog sektora koja su obveznici primjene ovoga Zakona imat će osigurana sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske u okviru svojih redovnih aktivnosti. Prema organizacijskim zahtjevima Uredbe (EU) 2019/881 potrebno je proširenje funkcionalnosti Zavoda za sigurnost informacijskih sustava iz razloga što mu se ovim Zakonom stavljaju u nadležnost nove obveze i odgovornosti nacionalnog tijela za europsku kibernetičku sigurnosnu certifikaciju koje se do sada nisu obavljale.

Za obavljanje navedenih novih funkcija Zavod će kao nacionalno tijelo osigurati sredstva preraspodjelom u Državnom proračunu Republike Hrvatske u 2022. u iznosu od 960.000,00 kuna, dok će za 2023. planirati u Državnom proračunu Republike Hrvatske iznos od 2.820.000,00 kuna, a u 2024. godini iznos od 4.020.000,00 kuna.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA

U odnosu na tekst Prijedloga zakona koji je prihvaćen na 10. sjednici Hrvatskoga sabora, 9. ožujka 2022., Konačni prijedlog zakona doraden je:

1. U nomotehničkom smislu, sukladno primjedbama Odbora za zakonodavstvo:

- u članku 5. stavku 3. riječi: „ako je primjenjivo“ se brišu i na kraju rečenice dodaju riječi: „ako je to propisano odredbama ovog Zakona“
- u članku 8. stavku 3. i članku 10. stavku 1. riječi: „ako je primjenjivo“ se brišu.

- u članku 14. stavku 1. podstavku 1. brišu se riječi: „ako je primjenjivo“ te se umjesto „i“ dodaje riječ „ili“
 - u članku 13. dorađen je izričaj stavka 5., tako da je iza trećeg podstavka stavljena točka te je posebnim stavkom 6. propisano da će se navedeno izvješće iz stavka 5. dostaviti i izdavateljima nad kojima je provedena revizija
 - u članku 20. stavicima 1. i 2. dodano je da se radi o „prethodnoj“ suglasnosti
2. Usvojen je prijedlog zastupnika Željka Pavića (Socijaldemokratska partija) iznijet u raspravi na 10. sjednici Hrvatskoga sabora u odnosu na članak 3. stavak 1. točka 1. tako da je dodana riječ „podataka“.
 3. Predlagatelj je Konačni prijedlog zakona doradio i u nomotehničkom smislu te je dodatno uskladio prekršajne odredbe s potrebom da novčane kazne budu izražene i u eurima radi očekivanog uvođenja eura kao službene valute Republike Hrvatske (članci 17., 18. i 19. Konačnog prijedloga zakona). U tom smislu su dorađene i prijelazne i završne odredbe (članci 20. i 21. Konačnog prijedloga zakona).

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Nije bilo primjedbi niti prijedloga koje predlagatelj nije prihvatio.

PRILOG - Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o provedbi Uredbe (EU) 2019/881 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. (Zakon o provedbi kibernetičke sigurnosne certifikacije) (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

SREDIŠNJI DRŽAVNI URED ZA RAZVOJ DIGITALNOG DRUŠTVA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2022. godinu.
Rok: II. kvartal 2022.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci Članak 16.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Uredba (EU) 2019/881 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o ENISA-i (Agencija Europske unije za kibersigurnost) te o kibersigurnosnoj certifikaciji u području informacijske i komunikacijske tehnologije i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 526/2013 (Akt o kibersigurnosti) (Tekst značajan za EGP) (SL L 151, 7.6.2019.)

32019R0881

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog:

-

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Bernard Gršić

Državni tajnik

(potpis)

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica

(potpis)

(datum i pečat)

03. 2022.

SM
39